

λένε ότι δεν έχουν άλλη επιλογή...

Χωρίς περίσκεψιν, χωρίς λύπην, χωρίς αιδώ μεγάλα κ' υψηλά τριγύρω μου έκτισαν τείχη.

Κατατέθηκε στη Βουλή το πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα του Οκτωβρίου το οποίο περιλαμβάνει σαρωτικές αλλαγές στο φορολογικό, στο ασφαλιστικό, στο δημόσιο, στην υγεία, στην ενέργεια, στο ΤΑΙΠΕΔ και σε πολλά άλλα πεδία.

Τι προβλέπει μεταξύ άλλων: Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης στο Δημόσιο, ύψος συντάξεων, δυνατότητες κάλυψης ελλειμμάτων των Ταμείων και πρόσβασης στο ασφαλιστικό σύστημα σαρώνονται. Αυξάνονται αναδρομικά από την 19η Αυγούστου του 2015 τα όρια συνταξιοδότησης μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2022, επιβάλλεται πρόστιμο επιπλέον 10% σε όσους επιλέξουν να συνταξιοδοτηθούν νωρίτερα από ότι προβλέπουν τα νέα όρια, ενώ καταργείται η δυνατότητα των ελλειμματικών ταμείων να προσφύγουν στον "κουμπαρά" του Ασφαλιστικού, το Α.Κ.Α.Γ.Ε. για να κλείσουν τις "τρύπες" τους. Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί στο 3ο μνημόνιο που έχει υπογράψει να περικόψει από τους συνταξιούχους 2.5 δις. ευρώ για το 2015 και 2016, να αυξήσει τα όρια ηλικίας από 1.1. 2022 για συνταξιοδότηση στα 67 ή στα 62 με 40 χρόνια εργασίας.

Χωρίς ανάσα λοιπόν! Και μετά; Το νομοσχέδιο δεν καλύπτει, παρά ένα μέρος από τα προαπαιτούμενα του Γ' Μνημονίου και είναι προϋπόθεση για να ξεκλειδώσει η υποδόση των 2 δις ευρώ. Μετά την περίφημη αξιολόγηση, θα ακολουθήσει νέο αντιλαϊκό πακέτο μέτρων με νομοσχέδια: κόκκινα δάνεια, νέο ασφαλιστικό, νέο με μειώσεις μισθολόγιο, κινητικότητα και αξιολόγηση στο δημόσιο, κατασχέσεις μισθών και συντάξεων, πλειστηριασμοί σπιτιών, ξήλωμα ρύθμισης 100 δόσεων, φορολεηλασία εργαζομένων και μικροαγροτών, απελευθέρωση απολύσεων και νέα αποδιάρθρωση των συλλογικών συμβάσεων στον ιδιωτικό τομέα. Και έπειται συνέχεια.

Ταυτόχρονα, στο σχέδιο του προϋπολογισμού για το 2015-16, περιλαμβάνονται όλες οι δεσμεύσεις που επιβάλλει το Μνημόνιο Γ' όπως για παράδειγμα, η επαναφορά του τέλους των 5 ευρώ στα νοσοκομεία η κατάργηση των ταμείων επικουρικής ασφάλισης και ένταξή τους σε ενιαίο ταμείο η επέκταση της χορήγησης γενοσήμων και άλλα.

...από τη μνημονιακή βαρβαρότητα

Παρ' όλα αυτά, το ελληνικό χρέος προβλέπεται να φτάσει το... αστρονομικό 192,4% σύμφωνα με το σχέδιο του προϋπολογισμού ή με άλλες προβλέψεις το 207% του ΑΕΠ εντός του 2016! Άρα, θα μπορούσε να πει κανείς, τα προγράμματα αυτά είναι καταδικασμένα σε αποτυχία. Όμως, οι βασικοί στόχοι των καθεστωτικών κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΟΤΑΜΙ, ΠΑΣΟΚ, ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΩΝ, ΧΑ, από την αρχή ακόμα της καπιταλιστικής κρίσης, είναι άλλοι, όπως έχουμε επισημάνει από καιρό.

Ο ένας στόχος είναι η ραγδαία υποτίμηση της εργασίας με όλους τους πιθανούς και απίθανους τρόπους: μείωση μισθών, απλήρωτη εργασία, μαύρη εργασία, αποδόμηση του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος, της δημόσιας παιδείας και υγείας, της περιθαλψης, φορολεηλασία κλπ.

Ο άλλος στόχος είναι η διάσωση των τραπεζών: ο λογαριασμός από τις ζημιές τους μεταφέρεται στο κράτος και από κει στους εργαζόμενους Απ' το καλοκαίρι του 2013 ως το καλοκαίρι του 2014, το δημόσιο έβαλε 25 δισ. ευρώ. Σήμερα, στον προϋπολογισμό προβλέπεται πάλι αύξηση του δημοσίου χρέους το 2016 η οποία όπως ομολογούν «οφείλεται κυρίως στην πρόβλεψη για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με ποσό 25 δις ευρώ τη διετία 2015 -16»! Δηλαδή, πάλι θα σπρώξουν 25 δις στις συστημικές τράπεζες τα οποία στη συνέχεια θα πρέπει να πάρουν από μας! Στην ίδια κατεύθυνση σωτηρίας των τραπεζών, κινείται και το σχέδιο που προβλέπει την **υποχρεωτική χρήση καρτών** πρώτα απ' όλα στις συναλλαγές δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων αφού περιορίζει την εβδομαδιαία λήψη μετρητών από τις τράπεζες στα 150 ευρώ από τα 420 ευρώ σήμερα. Πρόκειται για πρωτοφανή κοροϊδία η επίκληση ότι το σχέδιο αυτό στοχεύει στην πάταξη της φοροδιαφυγής. Ο μεγάλος κερδισμένος είναι οι τράπεζες που θα κρατούν τη μερίδα του λέοντος από τους μισθούς και τις συντάξεις μας. Το αποτέλεσμα για μας είναι ένα και μοναδικό. Δεν θα μπορούμε να εισπράξουμε ούτε σε δόσεις αυτό για το οποίο δουλεύουμε: το μισθό μας! Με δυο λόγια, η καπιταλιστική κρίση επιβάλλει τη μετατροπή των εργαζομένων σε καύσιμη ύλη – και μάλιστα με τη δική τους συναίνεση!

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση υπηρετούν τα μνημόνια και την καταστροφή μας

Η νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έρχεται να εμπεδώσει το καθεστώς της μνημονιακής βαρβαρότητας. Οι αυταπάτες που έσπειρε και οι εκβιασμοί που διατύπωσε προεκλογικά απέδωσαν τα μέγιστα στην κάλπη αλλά τώρα ήρθε η στιγμή να αναμετρηθούν με την πραγματικότητα. Η πολιτική γραμμή «καλύτερα να εφαρμόσουμε το μνημόνιο εμείς παρά οι άλλοι», διότι «θα το διαχειριστούμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, δηλαδή με «παράλληλο πρόγραμμα» και με «ισοδύναμα μέτρα», τα οποία μέτρα «πρέπει να περάσουν διότι έτσι θα πετύχουμε την αναδιάρθρωση του χρέους», τώρα που έφτασε η ώρα να περάσουν τα μέτρα,

φαίνεται ότι δεν ήταν παρά ένας φθηνός προεκλογικός εκβιασμός. Γιατί διατυπώθηκε; Ο τέως και νυν υπουργός οικονομικών ήταν γλαφυρότατος: «οι γαλοπούλες αποφεύγουν να ψηφίσουν υπέρ της γιορτής των Χριστουγέννων» δήλωσε σε εφημερίδα των βορείων προαστίων.

Σήμερα, το εκλογικό αποτέλεσμα αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ώστε να επιταχυνθούν οι διαδικασίες προώθησης των πιο σκληρών αντιλαϊκών μέτρων στον ελάχιστο δυνατό χρόνο. Πολύ περισσότερο, το αστικό μπλοκ αξιοποιεί σήμερα την απογοήτευση και την αίσθηση ήττας που δημιουργεί σε πλατιές λαϊκές μάζες η απότομη μετάβαση από την αγωνιστική ανάταση του ιστορικού λαϊκού εργατικού ΟΧΙ στην ταπεινωτική παράδοση και τη μνημονιακή επέλαση. Επιχειρούν να εμπεδώσουν στην κοινωνία την αίσθηση ότι κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από τα μνημόνια, ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος, ότι κάθε άλλη επιλογή θα οδηγούσε στην απόλυτη καταστροφή. Ωστόσο, η ένταση της καπιταλιστικής κρίσης διαμορφώνει μια πρωτοφανή ταξική κοινωνική πόλωση στην ελληνική κοινωνία. Το κοινωνικό και ταξικό πρόσημο του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα ήταν μια αρκετά κόσμια έκφραση αυτής της πόλωσης. Σύντομα θα υπάρξουν πολύ πιο εκρηκτικές εκφράσεις της ταξικής αντίθεσης. Το ζήτημα είναι να λειτουργήσουν προς όφελος των εργαζομένων και των συλλογικών τους συμφερόντων να γονιμοποιηθούν με την πολιτική και κοινωνική δυνατότητα να υπάρξει και να επιβληθεί ένας άλλος δρόμος.

Μνημόνιο και για την εκπαίδευση

Έναν ολόκληρο μήνα μετά την έναρξη των μαθημάτων, εξαιτίας των μηδενικών διορισμών για μια χρονιά ακόμα, τα κενά παραμένουν, τα σχολεία υπολειτουργούν και οι διορισμοί αναπληρωτών γίνονται με το σταγονόμετρο. Την ίδια στιγμή, πρωθυπουργός και υπουργός παιδείας, σε μια πρωτοφανή κίνηση εμπαιγμού, ενώ υπέγραψαν το Μνημόνιο Γ', που προβλέπει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα δεσμεύσεων και αντιεκπαιδευτικών μέτρων (αξιολόγηση, αύξηση διδακτικού ωραρίου, κλπ.) και προώθηση αντιεκπαιδευτικών νόμων που σε πρώτη φάση θα διαμορφωθούν κατόπιν «συστάσεων» και στην τελική τους φάση θα πρέπει να εγκριθούν από τα κλιμάκια της τρόικας, εξήγγειλαν «εθνικό και κοινωνικό διάλογο» για την παιδεία, επιχειρώντας να παραπλανήσουν την εκπαιδευτική κοινότητα και να αποσπάσουν τη συναίνεσή της. Οι επιταγές του ΟΟΣΑ είναι συγκεκριμένες. Η προώθηση σκληρών συστημάτων αξιολόγησης είναι μια από αυτές (με βάση τις «βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ»). Η αύξηση του διδακτικού ωραρίου είναι μια άλλη πλευρά, που συνοδεύεται από χλιάδες υπεραριθμίες, υποχρεωτικές μετακινήσεις και μηδενικούς διορισμούς. Το οργανωμένο εκπαιδευτικό κίνημα, τα πρωτοβάθμια σωματεία οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες δεν έχουν καμιά θέση σε ένα τέτοιο διάλογο-παρωδία. Οφείλουν να πρωτοστατήσουν στην οργάνωση του πανεκπαιδευτικού αγώνα για την ανατροπή των μέτρων και την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και των μορφωτικών δικαιωμάτων του λαού.

απαντάμε ότι δεν έχουμε άλλο δρόμο...

Τι άλλο θα μπορούσε να γίνει; Για την εργαζόμενη κοινωνική πλειοψηφία, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, τους άνεργους, τους συνταξιούχους και τη νεολαία, το κόστος της υποταγής και των μνημονιακών μονόδρομων, ισοδυναμεί με την κοινωνική τους εξόντωση και τον πολιτικό τους αφοπλισμό. Δεν ισχυριστήκαμε ποτέ ότι ο δρόμος της ρήξης και της ανατροπής είναι ανθόσπαρτος. Είναι όμως ολοφάνερο ότι, το οικονομικό και κοινωνικό κόστος που θα πληρώσουν οι εργαζόμενοι είναι απείρως απεχθέστερο και βαρύτερο από το τίμημα του αγώνα, της αντίστασης και της ρήξης με το μνημονιακό αστικό καθεστώς, με την ΕΕ, το ευρώ, το ΔΝΤ και τις κυβερνήσεις τους. Αυτός ο δρόμος της αντίστασης και του αγώνα, της ρήξης και της ανατροπής αποτελεί τη μοναδική διέξοδο για τον κόσμο της εργασίας. Αυτή την ευθύνη οφείλουμε να αναλογιστούμε και να αναλάβουμε σήμερα. Η μνημονιακή καταιγίδα που έχουμε μπροστά μας απαιτεί άμεση απάντηση. Οι προτάσεις για συλλαλητήριο μετά από 10 μέρες και 24ωρη απεργία μετά από ένα μήνα, δηλαδή κατόπιν εορτής, είναι τουλάχιστον αναντίστοιχες με την επίθεση που δεχόμαστε. Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που τις εκφράζουν (στην ΑΔΕΔΥ ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ, ΠΑΜΕ, ΜΕΤΑ) δεν υπηρετούν την ανάγκη άμεσης αγωνιστικής απάντησης. Απαιτείται άμεση οργάνωση παλλαϊκού συλλαλητηρίου, κήρυξη γενικής απεργίας, αγωνιστική απεργιακή κλιμάκωση και συντονισμός δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για την ανατροπή των μέτρων, συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων και όλων των αγωνιστικών συλλογικοτήτων. Χρειάζεται άμεση ενεργοποίηση του εκπαιδευτικού κινήματος, με την οργάνωση γενικών συνελεύσεων στους Συλλόγους, με την οργάνωση τοπικών και κεντρικών πανεκπαίδευτικών κινητοποιήσεων. Χρειάζεται να συμβάλλουμε όλοι ώστε να συγκροτηθεί ένα πλατύ πανκοινωνικό-πανεκπαίδευτικό μέτωπο, για την ανατροπή των αντιλαϊκών πολιτικών των κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ και όλων των μνημονίων.

...συνεχίζουμε τον αγώνα

Για να μην περάσουν πάνω από τη ζωή μας, από τη δουλειά μας, από την εκπαίδευση:

- Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Δ.Ν.Τ, ο ESM, ο ΟΟΣΑ, οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι
- Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και κάθε κυβέρνηση που εφαρμόζει αντιλαϊκές πολιτικές

Όλοι στις διαδηλώσεις και τις απεργίες